

ПРОФ. ВЕЛИЗАР МИТРОВИЋ

У дубокој старости, тихо и нечујно, мирно као што је цео свој век провео, преминуо је почетком 1971. године др Велизар Митровић, дугогодишњи професор Правног факултета у Београду.

Пок. Велизар Митровић је рођен 1879. године. Правни факултет је завршио у Београду 1902. године, а затим и Handels Hochschule у Лајпцигу, чиме је добио и неопходно економско образовање, пошто се хтео посветити Трговачком праву. То показује и његова докторска дисертација „Die königlich serbische Staatshypothekenbank — Управа фондова, verglichen mit staatlichen und provinziellen Bodenkreditinstituten in Deutschland”, који је с успехом одбранио у Минхену 1907. године.

Желећи да се посвети науци, он је после једногодишњег службовања, по завршеном Правном факултету, у Трговачком и Касационом суду у Београду, поднео 1903. године оставку, вративши се у Београд по завршеном докторату у Минхену. Крајем 1908. године је изабран за доцента за Трговачко право у Београду, да би 1919. године био унапређен за ванредног професора, а 5. маја 1926. године и за редовног професора за исти предмет.

Пок. Велизар Митровић је био истакнути педагог и умео је, на један врло пријатељски и достојанствени начин, да успостави контакт са својим студентима, према којима је показивао увек изванредну пажњу, која је редовно била већа и садржајнија него што се то јавно манифестовало. А то је одговарало његовом менталитету и карактеру једног скромног и ненаметљивог човека и професора, који је умео да покаже свој став управо онда када је то било потребно, а није било лако. Његово држање као декана Правног факултета пре другог светског рата у време студентских демонстрација било је на само коректно него и пријатељско, тако да се он у томе погледу знатно разликовао од многих других професора који су се налазили на челу Универзитета и факултета, чиме је стекао симпатије не само код студената него и код многих колега, које га дотле нису као таквог познавали. За време окупације он није хтео да ради на факултету и одбио је сваку сарадњу са окупатором и окупаторским сарадницима, тако да је средином 1942. године био удаљен са факултета тиме што је пензионисан. Оставши по страни за цело време окупације, он је био, после ослобођења, поново преузет за професора, али је затражио пензију и био пензионисан већ 6. марта 1946. године. Од тада па све до своје смрти живео је повучено, и то највећим делом у Врњачкој бањи.

Као професор Велизар Митровић се углавном био посветио настави. Врло мало је писао, али је његов уџбеник „Стечајно право, с нарочитим освртом на српско законодавство”, објављен 1926. године (стр. 258) био врло користан студентима, а био је написан уз широко познавање и коришћење упоредног права.

Многе генерације студената Правног факултета у Београду, које су имале прилике да слушају предавања проф. Велизара Митровића, сећаће се са поштовањем овог свог професора и пријатеља.

Проф. Бор. Т. Благојевић